

İPEK DUBEN '70-

KÜRATÖRLÜĞÜNDE | **CURATED BY**
AMİRA ARZİK, FARAH AKSOY
22.11.2025 | 03.01.2026

JOTUN VE TEPTA AYDINLATMA'NIN DESTEKLERİYLE
WITH THE KIND SUPPORT OF JOTUN AND TEPTA LIGHTING

GALERİST

İPEK DUBEN: '70-

“Bir kâğıdın üstüne bir mürekkep damlası geldiği saniye problem başlıyor. Onun farkında olarak çalışmak gerekiyor. Çünkü o nokta mekânı belirliyor.”¹

İpek Duben için espas ile mücadele, boş kâğıda ilk müdahalesinde başlar. Nefesini tuttuğu o kritik eşik, negatif ve pozitif espasla ilgili kararları almaya başladığı andır. 1970'lerin başında New York'ta başladığı eğitim, bu yaklaşımın temelini atar. Sanatçı için asıl mesele, iki boyutlu düzlemde boşluk içinde bir formu yaşatmaktır. Figür ya da natürmort, bu imtihanda birer mazeret olmanın ötesine geçmez.

Duben'in 1971'de Art Students League'de, Vaclav Vytlačil² ve Milton Glaser'le başlayan eğitimi, iki kritik öğretiyi içerir: Hans Hofmann'ın “push and pull” (itme ve çekme)³ tekniğiyle yüzeyde gerilimin nasıl kurulacağını araştırmak ve Glaser'dan bedeni kalemın uzantısı gibi kullanmayı öğrenmek. Ardından, 1972-1976 yılları arasında New York Studio School'daki dört yıllık eğitim, Mercedes Matter, Nicolas Carone ve Esteban Vicente gibi hocaların rehberliğinde, daha yoğun bir atölye pratiğini içerir. Burada vurgulanan, gözleme değil; mekânın kuruluşuna ve formun mekân içinde var olma biçimine yoğunlaşan bir yaklaşımdır.

Figüratif alıştırımların soyut jestlerle iç içe geçtiği bu dönemde, Duben için desen, görünene sadakatten çok, yüzeyin nerede açılıp nerede sıkıştığını yoklamakla ilgilidir. Formdan çok gerilime odaklanır; mekânı hangi gerilimlerin ayakta tuttuğunu araştırır. Kâğıt burada hem alan hem sınırdır; desen de bu sınırı ölçmenin en hassas yoludur. İlk desenlerden itibaren hissedilen jestüel tavır, ilerleyen yıllarda tuvallerden taşan boya hareketlerinin, insan tenini hatırlatan katmanların ve bedenın maddeselliğini sorgulayan çalışmaların habercisidir. Giacometti ve Cézanne'dan miras kalan planlı inşa disiplini, bu erken dönemdeki çalışmalarda mekân kontrolünün temelini oluşturur.

'70- sergisi, İpek Duben'in desenlerinden bir seçkiyi yarı kronolojik bir akışla sunar. Elli yılı aşkın süredir üreten sanatçının külliyatının temelına geri döner. Kâğıttan tuvale, mürekkepten akriliğe, soyuttan figüre; hemen her ressamın aşına olduğu bir yolculuğun Duben özelindeki açılımlarını irdeler. 1980'lerden günümüze yağlı boya ve kolaj tekniğinden faydalanarak resim yapmaktan vazgeçmeyen sanatçının bugünkü çalışmalarına varan sürecin ipuçlarını yakalar, sunar ve yorumlar.

Serginin girişindeki *İsimsiz, Lekeler* (1972), sanatçının ileri tarihli resimlerinde belirginleşen yüzey geriliminin ve hacim duygusunun erken izlerini barındırır. Duben o yıllarda “malzemenin kendisiyle ilgilenmediğini”

İPEK DUBEN: '70-

“The second an ink drop falls onto a piece of paper, the problem begins. You have to work with awareness of this. Because that point determines the space.”¹

For İpek Duben, the struggle with pictorial space begins with her first intervention on the blank page. That critical threshold where she holds her breath is the moment she begins making decisions about negative and positive space. The education she began in New York in the early 1970s laid the foundation for this approach. For the artist, the essential issue is to animate a form within the void on a two-dimensional plane. Figure or still life cannot transcend being mere pretexts in this inquiry.

Duben's education, which began in 1971 at the Art Students League with Vaclav Vytlačil² and Milton Glaser, encompasses two critical teachings: investigating how to establish tension on the surface through Hans Hofmann's “push and pull”³ technique, and learning from Glaser to use the body as an extension of the pen. Subsequently, between 1972 and 1976, the four-year education at New York Studio School, under the guidance of teachers like Mercedes Matter, Nicolas Carone, and Esteban Vicente, encompasses a more intensive studio practice. What is emphasized here is an approach that focuses not on observation, but on the construction of space and the way form exists within space.

During this period, in which figurative exercises are interwoven with abstract gestures, drawing for Duben is concerned less with fidelity to the visible than with testing where the surface opens and where it compresses. She focuses more on tension than on form; she investigates what tensions hold the space together. Here, the paper is both field and boundary; the line is the most delicate way of measuring this boundary. The gestural attitude felt from the earlier drawings is a harbinger of paint movements that spill over from canvases, layers reminiscent of human skin, and works questioning the materiality of the body in later years. The planned construction discipline inherited from Giacometti and Cézanne establishes the foundation for spatial control in these early works.

The exhibition '70- presents a selection from İpek Duben's drawings in a semi-chronological flow. It returns to the foundation of the artist's oeuvre, which has been in production for over fifty years. The exhibition examines how this journey, familiar to nearly every painter, unfolds in Duben's case: from paper to canvas, from ink to acrylic, from abstract to figurative. It captures, presents, and interprets clues to the process leading to the current work of the artist, who has never abandoned painting using oil paint and collage techniques since the 1980s.

¹ Küratörlerin İpek Duben'le görüşmesi, Kasım 2025.

² Amerikalı sanatçı ve sanat öğretmeni Vaclav Vytlačil (1892-1984), Hans Hofmann'ın öğretilerinin Amerika Birleşik Devletleri'ndeki ilk ve en etkili savunucularından biri oldu.

³ Bu ifade resimdeki renk, biçim ve mekân ilişkilerinin dinamik olarak birbirini öne çıkarıp geri itmesi anlamında kullanılır.

¹ Interview with İpek Duben by the curators, November 2025.

² American artist and art educator Vaclav Vytlačil (1892-1984) was one of the first and most influential advocates of Hans Hofmann's teachings in the United States.

³ A term describing the dynamic spatial relationships created when colors and forms appear to advance or recede on the picture plane.

itiraf eder; onun derdi, lekenin bir hacim yaratma potansiyelidir. Buruşuk kâğıdın dokusu, pigmentin akışını yönlendirir; mavi, sarı ve siyahın birbirine karıştığı alanlarda renk, kendi dinamiğiyle bir hacme dönüşür. Leke yüzeyi soluyan ve genişleyen bir varlık hâline gelir. “Negatif ve pozitif espası aynı anda görmem gerekiyor,” der Duben, “atak anı kadar kritik bir an yok.”⁴ Kâğıt, boya ve boşluk arasında kurulan bu ilişki, ileride tuval çalışmalarında sürecekle olan ritim, gerilim ve denge araştırmasının temelini atar.

Serginin merkezindeki *İsimsiz, Soyutlar* (1971-72), resim ile bedensel ifade arasındaki bağlantıyı görünür kılar. Elliye yakın desenden oluşan seride renk, yerini neredeyse tamamen siyaha bırakır. Her desen tek bir jeste dayanır; ek ya da düzeltme yapılmaz. Leke başladığı andan itibaren boşluk da onunla birlikte var olur. Geniş fırça darbeleriyle oluşturulmuş yoğun formlar, kimi zaman beden hareketini çağrıştıran bir ritimle, kimi zaman da dengeyi sınavan bir duraksamayla kâğıdın sınırlarına dayanır. Bazı çalışmalarda kırmızı ve beyaz lekeler bu yoğunluğu keser; jestin ritmini yeniden kurar. Bu kompozisyonlarda ilgi, artık rengin içsel ilişkisine değil, hareketin kendine ait enerjisine yönelir.

Soyutlar serisinin ardından, ziyaretçiyi iki kadın bedeni eskizi karşılar. Bu eskizlerde sezilen duyarlılık, 1990’lardaki işlerinde katmanlı bir yüzey araştırmasına, 2010’larda ürettiği tuval çalışmalarında ise bedensel bir gerilime dönüşecektir. Bedeninin kontürlerini aydınlar kâğıtlara uygulayarak ürettiği şablonlar görünür-görünmez bir varlık kazanır. Her yöne uzanan kollar kabına sığmayan bir enerjiyi duyurur. Resmin dışına taşmak isteyen bu formlar, sanatçının çerçevenin sınırlarını zorlama ihtiyacına yanıt verir. Serginin sonundaki duvar ise, Duben’in okulda yaptığı canlı model egzersizleri ve renk etütlerinden ev ve atölyesinde biriktirdiği işlevini kaybetmiş nesneler ile not defterlerine mütevazı bir seçki sunar. Bu küratöryel tercih, Duben’in kâğıtla ilişkisine benzer şekilde, bir mekân kurma ve unsurlar arasındaki gerilimi kontrol etme çabasıdır. Hangi karşılaşmaların yüzeyi açıp nefes aldığını, hangilerinin sıkıştırdığı gözetilerek oluşturulan düzenlemenin yanı başında *ManuscriptX* (2010-2012) serisinden bir iş yer alır. Bu detay sadece zamansal bir sıçrama değildir; şablonlaşan kadın bedenlerindeki çizgisellik, sanatçının erken dönem desen anlayışından saptığını da gösterir. Bu dönüşüm mekânsal bir jestle de vurgulanır: Galerinin girişinde yer alan koridordaki bir delikten bu son işe bir bakış atmak mümkündür. Deliğin koridor tarafındaki 1971 tarihli desen ile *ManuscriptX* #3 aynı bakış hattında buluşur; serginin en erken ve en geç tarihli işleri tek hamlede birbirine bağlanır.

Böylece kapanış, Duben’in pratiğine tek bir doğrusal zaman çizgisi üzerinden değil, çoklu katmanlar ve yeniden kurulan ilişkiler üzerinden bakmayı önerir. Arayışların, kırılmaların, geri dönüşlerin ve çatışmaların aynı yüzeyde bir araya geldiği bu düzenleme, sanatçının uzun soluklu düşünsel yapısının izlerini izleyiciyle paylaşır.

İpek Duben, yarım yüzyıl sonra desenleriyle yeniden karşılaştığında, “kendi yaptığım işi deşifre ettiğimi fark ediyorum,” der. ‘70-, yalnızca geçmişe bir bakış değil; mekân, form ve jest üzerine süregelen imtihanıyla bir hesaplaşma niteliği taşır. O ilk mürekkep damlasından bugüne uzanan çizgide, resimsel dili hep aynı sorular etrafında döner: Bir form boşlukta nasıl var edilir? Yüzeydeki gerilim nasıl kontrol edilir? Jest ne zaman bir düşünceye dönüşür?

Küratörler Hakkında

Amira Arzik, araştırma ve sergilerinde kadın sanatçıların yok sayılan ya da gölgede kalan üretimlerine odaklanarak feminist tarihleri ve feminist tarih yazımını gündeme getiriyor. Salt’ta programladığı Nur Koçak’ın *Mutluluk Resimlerimiz* (2019), İpek Duben’in *Ten, Beden, Ben* (2021) ve Handan Börüteçene’nin *Üç İç Denizin Ülkesi* (2023) sergileri bu ilgi alanının çıktısı oldu. *90’lardan Beri Hal’dayız* (2025) ve *Sahnede 90’lar* (2022) ile popüler kültür tarihinin yanı sıra “topluluklar” ve toplulukları oluşturma yöntemlerini irdelemeye yöneldi. Bağımsız projeleri arasında Can Altay’ın 5533’teki MÇPS: Manifaturacılar Çarşısı Plakçılık Sunar sergisinin prodüksiyonu (2017), *Red Bull Art Around Moda* (2016) ve *Capsule* (Saint-Joseph, 2018) grup sergileri sayılabilir.

Farah Aksoy, küratör ve araştırmacıdır. Araştırma alanları arasında özellikle Türkiye ve Arap dünyasından modern ve güncel sanat, ulusötesi modernizm çalışmaları ve Batı Asya ve Kuzey Afrika bölgesindeki kültürel politikalar yer almaktadır. 2016 yılında School of the Art Institute of Chicago’da Sanat Tarihi, Kuramı ve Eleştirisi alanında yüksek lisansını tamamladı. 2013 yılında ise Sabancı Üniversitesi’nden Görsel Sanatlar ile Sanat Kuramı ve Eleştirisi alanlarında çift anadal yaparak mezun oldu. SALT’ta beş yıla yakın süre programcı olarak çalıştı ve burada araştırmaya dayalı sergiler, film gösterimleri ve yayınlar hazırladı. Şu anda Arap dünyasında sanat ve kültür alanında üretimi destekleyen ve uluslararası düzeyde çeşitli sanat projeleri gerçekleştiren Brüksel merkezli kültürel platform Mophradat’ta program koordinatorü olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

Untitled, Blots (1972) series at the exhibition’s entrance contain early traces of the surface tension and sense of volume that would become pronounced in the artist’s later paintings. Duben admits that in those years she “wasn’t interested in the material itself”; her concern was the potential of the stain to create volume. The texture of crumpled paper directs the flow of pigment; in areas where blue, yellow, and black mix, color transforms into volume through its own dynamics. The stain becomes an entity that breathes and expands the surface. “You have to see negative and positive space at the same time,” says Duben, “there’s no moment as critical as the moment of attack.”⁴ The relationship established between paper, paint, and void lays the foundation for the investigation into rhythm, tension, and balance that will continue in her canvas works.

Untitled, Abstracts (1971-72) at the center of the exhibition reveal the connection between painting and bodily expression. In this series of nearly fifty drawings, color gives way almost entirely to black. Each drawing is based on a single gesture; no additions are made, no corrections. From the moment the stain begins, the void exists alongside it. Dense black forms created with broad brushstrokes press against the paper’s boundaries, sometimes with a rhythm evoking bodily movement, sometimes with a pause that tests balance. In some works, red and white stains interrupt this density; they reconfigure the rhythm of the gesture. In these compositions, the interest is directed not toward color’s internal relationships but toward movement’s inherent energy.

After Abstracts series, the visitor is met with two sketches of female bodies. The sensitivity perceived in these sketches will transform into a layered surface investigation in her 1990s works, and into a bodily tension in the canvas works she produced in the 2010s. The stencils she produced by applying the contours of her body to transparent paper acquire a visible-invisible presence on the plane of the painting. Arms extending in every direction convey an energy that cannot be contained. These forms that want to overflow beyond the painting respond to the artist’s need to challenge the frame’s boundaries.

The wall at the exhibition’s end presents a modest selection from live model exercises and color studies Duben did in school, to dysfunctional objects and notebooks she collected in her home and studio. This curatorial choice, similar to Duben’s relationship with paper, is an effort to construct a space and control the tension between elements. Next to this arrangement, established by observing which encounters open the surface and allow it to breathe and which compress it, is a work from the ManuscriptX (2010-2012) series. The juxtaposition is not merely a temporal leap; the linearity in the stenciled female bodies also shows that the artist has diverged from her early understanding of drawing. A spatial gesture emphasizes the transformation: from a hole in the corridor at the gallery’s entrance, it is possible to catch a glimpse of the work. The 1971 drawing on the corridor side of the hole and ManuscriptX #3 meet in the same line of sight; the exhibition’s earliest and latest dated works are connected in a single move.

Thus the conclusion suggests looking at Duben’s practice not through a single linear timeline, but through multiple layers and reconfigured relationships. This arrangement, where searches, ruptures, returns, and conflicts come together on the same surface, shares traces of the artist’s long-term intellectual structure with the viewer.

When İpek Duben encounters these drawings again half a century later, she says, “I realize I’m deciphering my own work.” ‘70- is not merely a look back at the past; it carries the quality of a reckoning with her ongoing inquiry into space, form, and gesture. Along the line extending from that first ink drop to today, her pictorial language revolves around the same questions: How is a form brought into existence in the void? How is tension on the surface controlled? When does a gesture become a thought?

About the Curators

Amira Arzik focuses on the overlooked or marginalized productions of women artists in her research and exhibitions, bringing feminist histories and feminist historiography to the forefront. The exhibitions she programmed at SALT, including Nur Koçak’s Our Blissful Souvenirs (2019), İpek Duben’s The Skin, Body, and I (2021), and Handan Börüteçene’s In the Realm of Three Inland Seas (2023), are outcomes of this area of focus. With We’ve Been at the Tapestry Studio Since the 90s (2025) and The 90s Onstage (2022), she turned to examining popular culture history alongside “communities” and methods of community formation. Among her independent projects are the production of Can Altay’s MÇPS: Manifaturacılar Çarşısı Plakçılık Sunar exhibition at 5533 (2017), Red Bull Art Around Moda (2016), and the group exhibition Capsule (Saint-Joseph, 2018).

Farah Aksoy is a curator and researcher. Her research areas particularly include modern and contemporary art from Turkey and the Arab world, transnational modernism studies, and cultural politics in the West Asia and North Africa region. In 2016, she completed her master’s degree in Art History, Theory, and Criticism at the School of the Art Institute of Chicago. In 2013, she graduated from Sabancı University with a double major in Visual Arts and Art Theory and Criticism. She worked as a programmer at SALT for nearly five years, where she prepared research-based exhibitions, film screenings, and publications. She currently continues her work as a program coordinator at Mophradat, a Brussels-based cultural platform that supports production in the fields of art and culture in the Arab world and carries out various international art projects.

İsimsiz (Lekeler Serisi 6), 1972, Kâğıt üzerine mürekkep, 30 x 22,5 cm (çerçevesiz), 37,5 x 30,5 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 6), 1972, Ink on paper, 30 x 22,5 cm (unframed), 37,5 x 30,5 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 4), 1972, Kâğıt üzerine mürekkep, 29,5 x 23,5 cm (çerçevesiz), 37,5 x 30 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 4), 1972, Ink on paper, 29,5 x 23,5 cm (unframed), 37,5 x 30 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 7), 1972, Kâğıt üzerine mürekkep, 44,6 x 30 cm (çerçevesiz), 52 x 37,5 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 7), 1972, Ink on paper, 44,6 x 30 cm (unframed), 52 x 37,5 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 1), 1972, Kâğıt üzerine mürekkep, 22 x 29,5 cm (çerçevesiz), 30 x 37,5 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 1), 1972, Ink on paper, 22 x 29,5 cm (unframed), 30 x 37,5 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 9), 1972, Kâğıt üzerine mürekkep, 44,2 x 29,3 cm (çerçevesiz), 52 x 38 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 9), 1972, Ink on paper, 44,2 x 29,3 cm (unframed), 52 x 38 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 8), 1972, Kâğıt üzerine mürekkep, 44,2 x 29,3 cm (çerçevesiz), 52 x 38 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 8), 1972, Ink on paper, 44,2 x 29,3 cm (unframed), 52 x 38 cm (framed)

İsimsiz (Soyutlar Serisi 2), 1971-1972, Kâğıt üzerine akrilik boya, 43 x 35,5 cm (çerçevesiz), 52 x 44,5 cm (çerçevesiz)
Untitled (Abstracts Series 2), 1971-1972, Acrylic on paper, 43 x 35,5 cm (unframed), 52 x 44,5 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 2), 1972, Kâğıt üzerine mürekkep, 17,5 x 13,5 cm (çerçevesiz), 33 x 26 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 2), 1972, Ink on paper, 17,5 x 13,5 cm (unframed), 33 x 26 cm (framed)

İsimsiz (Soyutlar Serisi 3), 1971-1972, Kâğıt üzerine akrilik boya, 43 x 35,5 cm (çerçevesiz), 52 x 44,5 cm (çerçevesiz)
Untitled (Abstracts Series 3), 1971-1972, Acrylic on paper, 43 x 35,5 cm (unframed), 52 x 44,5 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 5), 1972, Kâğıt üzerine mürekkep, 24 x 16,8 cm (çerçevesiz), 33 x 26 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 5), 1972, Ink on paper, 24 x 16,8 cm (unframed), 33 x 26 cm (framed)

İsimsiz 1-5, 1975, Kâğıt üzerine yağlı boya, 45 x 36,5 cm (çerçevesiz, her biri)
Untitled 1-5, 1975, Oil on paper, 45 x 36,5 cm (framed, each)

İsimsiz (Soyutlar Serisi 6), 1971-1972, Kâğıt üzerine akrilik boya, 1971-1972, 61 x 45,5 cm (çerçevesiz), 69 x 53,5 cm (çerçevesiz)
Untitled (Abstracts Series 6), 1971-1972, Acrylic on paper, 1971-1972, 61 x 45,5 cm (unframed), 69 x 53,5 cm (framed)

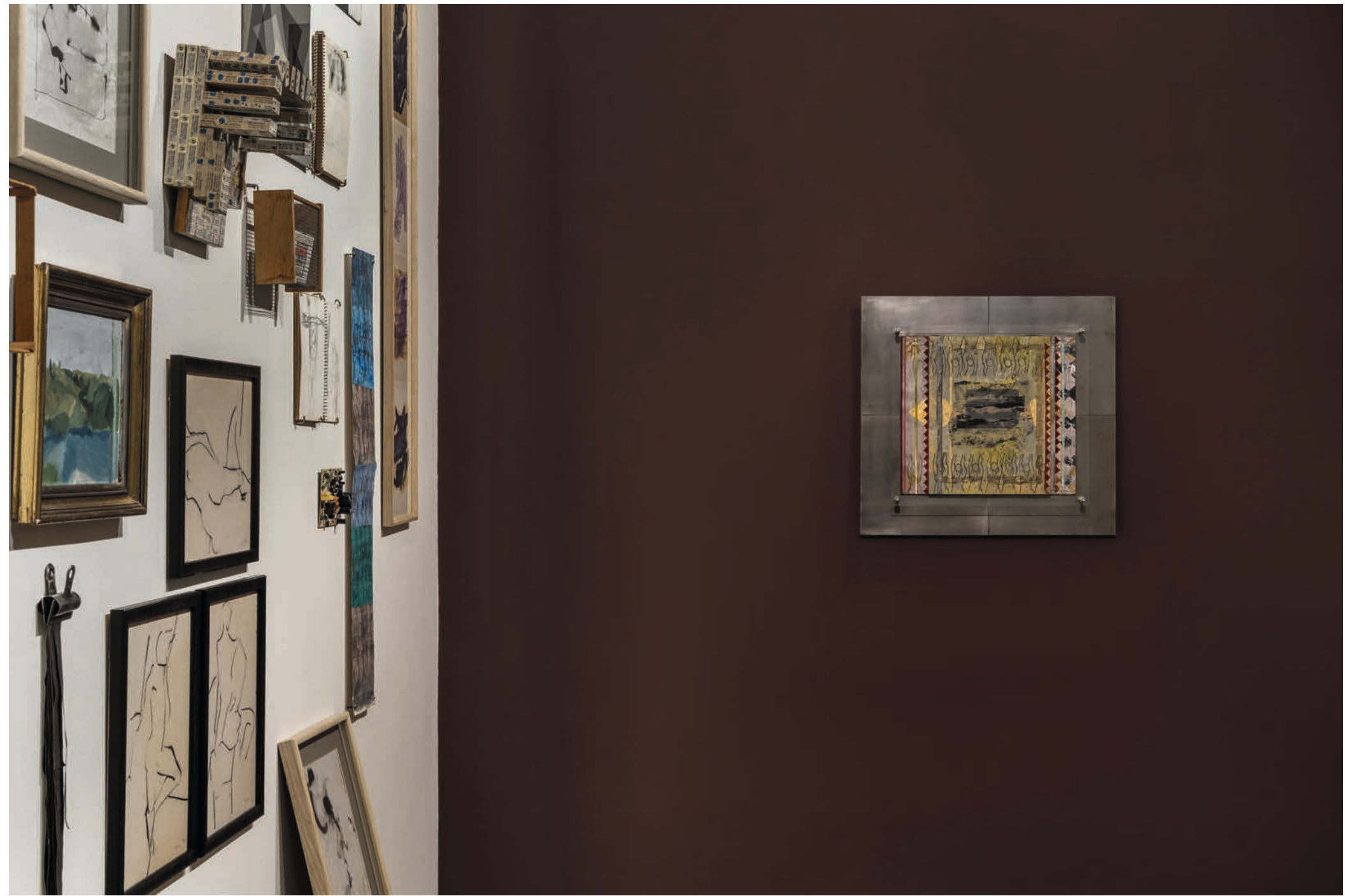
İsimsiz (Soyutlar Serisi 4), 1971-1972, Kâğıt üzerine akrilik boya, 1971-1972, 35,5 x 43 cm (çerçevesiz), 43,5 x 51 cm (çerçevesiz)
Untitled (Abstracts Series 4), 1971-1972, Acrylic on paper, 1971-1972, 35,5 x 43 cm (unframed), 43,5 x 51 cm (framed)

İsimsiz (Soyutlar Serisi 7), 1971-1972, Kâğıt üzerine akrilik boya, 1971-1972, 48 x 61 cm (çerçevesiz), 56 x 69,5 cm (çerçevesiz)
Untitled (Abstracts Series 7), 1971-1972, Acrylic on paper, 1971-1972, 48 x 61 cm (unframed), 56 x 69,5 cm (framed)

İsimsiz (Soyutlar Serisi 5), 1971-1972, Kâğıt üzerine akrilik boya, 1971-1972, 43 x 35,5 cm (çerçevesiz), 51 x 43,5 cm (çerçevesiz)
Untitled (Abstracts Series 5), 1971-1972, Acrylic on paper, 1971-1972, 43 x 35,5 cm (unframed), 51 x 43,5 cm (framed)

İsimsiz (Soyutlar Serisi 12, 13, 16, 17, 20, 21, 27, 30, 33, 34), 1971-1972, Kâğıt üzerine akrilik boya, 1971-1972, 61 x 45,5 cm (çerçevesiz, her biri), 62,5 x 48 cm (çerçevesiz, her biri)
Untitled (Abstracts Series 12, 13, 16, 17, 20, 21, 27, 30, 33, 34), 1971-1972, Acrylic on paper, 1971-1972, 61 x 45,5 cm (unframed, each), 62,5 x 48 cm (framed, each)

İsimsiz (Soyutlar Serisi 15, 18, 19, 22, 25, 28, 29, 31, 32), 1971-1972, Kâğıt üzerine akrilik boya, 1971-1972, 45,5 x 61 cm (çerçevesiz, her biri), 48 x 62,5 cm (çerçevesiz, her biri)
Untitled (Abstracts Series 15, 18, 19, 22, 25, 28, 29, 31, 32), 1971-1972, Acrylic on paper, 1971-1972, 45,5 x 61 cm (unframed, each), 48 x 62,5 cm (framed, each)

Muallak / Figure 1, 2012, Kâğıt üzerine mürekkep, 76 x 55,5 cm (çerçevesiz)
Suspended / Figure 1, 2012, Ink on paper, 76 x 55,5 cm (unframed)

Muallak / Figure 2, 2012, Kâğıt üzerine mürekkep, 76 x 55,5 cm (çerçevesiz)
Suspended / Figure 2, 2012, Ink on paper, 76 x 55,5 cm (unframed)

İsimsiz (Soyutlar Serisi 1), 1975, Kâğıt üzerine akrilik boyalı, 60,5 x 45,5 cm (çerçevesiz), 63 x 48 cm (çerçevesiz)
Untitled (Abstracts Series 1), 1975, Acrylic on paper, 60,5 x 45,5 cm (unframed), 63 x 48 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 10), 1986, Kâğıt üzerine mürekkep, 63 x 85 cm (çerçevesiz), 65,5 x 87 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 10), 1986, Ink on paper, 63 x 85 cm (unframed), 65,5 x 87 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 12), 1986, Kâğıt üzerine mürekkep, 63 x 85 cm (çerçevesiz), 62,5 x 87 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 12), 1986, Ink on paper, 63 x 85 cm (unframed), 62,5 x 87 cm (framed)

İsimsiz (Lekeler Serisi 11), 1986, Kâğıt üzerine mürekkep, 72,5 x 87,5 cm (çerçevesiz), 75 x 90 cm (çerçevesiz)
Untitled (Blots Series 11), 1986, Ink on paper, 72,5 x 87,5 cm (unframed), 75 x 90 cm (framed)

ManuscriptX #3, 2010-2012, Canson kâğıdı üzerine akrilik boyalı, kolaj, karton, çelik panel, pleksiglas, 60 x 64 cm
ManuscriptX #3, 2010-2012, Collage, acrylic paint on Canson paper, paper, cardboard, steel panel, plexiglass, 60 x 64 cm

Kapanış duvarı, sergiden yerleşim görünümü.
Closure wall, installation view from the exhibition.

Sanatçı Hakkında

İpek Duben, Arnavutköy Amerikan Kız Koleji’nden (Robert Kolej) mezun olduktan sonra 1963’te Agnes Scott College’da felsefe alanında lisans öğrenimi gördü. 1965’te Chicago Üniversitesi’nde ise siyaset bilimi alanında yüksek lisans eğitimini tamamlayan Duben, 1971’ de tez aşamasına kadar sürdürdüğü doktora çalışmasını sanatla uğraşmak üzere bıraktı. 1972-1976 yıllarında New York Studio School’da sanat eğitimi aldı. İstanbul’a döndükten sonra bir yandan sergiler açarken, bir yandan da aralarında Milliyet Sanat, Tarih ve Toplum, Yeni Boyut ve Sanat Çevresi’nin bulunduğu birçok dergide sanat eleştirileri yazdı. 1984’te Mimar Sinan Üniversitesi’nde sanat tarihi doktorasını tamamladı. Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği’nde Genel Sekreter olarak çalışan Duben, İstanbul Teknik Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul Bilgi Üniversitesi ve Sabancı Üniversitesi’nde çeşitli dönemlerde ders verdi.

Duben’in bugüne kadar yayımlanmış kitapları arasında Salt e-yayını, İpek Duben: Yazı ve Söyleşileri 1978-2010, Türk Resmi ve Eleştirisi: 1880-1950 ile eş editörlüğünü yaptığı Seksenlerde Türkiye’de Çağdaş Sanat: Yeni Açılımlar ve Çağdaş Düşünce ve Sanat bulunuyor.

Sanatçının kişisel sergileri arasında Retrospektif: Ten, Beden, Ben (Salt Beyoğlu, İstanbul, 2021-2022), Melekler ve Soytarılar (Pi Artworks, İstanbul, 2020), in via incognita (Pi Artworks, Londra, 2018), Onlar/They (Fabrica, Brighton, 2017 ve Salt Galata, İstanbul, 2015), LoveGame (Merdiven Art Space, İstanbul, 2017), Türk Nedir? (The Agency London, 2013), 2012 (Gallery Zilberman, İstanbul, 2012), Ödünç Nesneler (Gallery Zilberman, İstanbul, 2011), İpek Duben: Bir Seçki 1994-2009 (Akbank Sanat, İstanbul, 2009) yer alıyor.

13. ve 18. İstanbul Bienalleri (2013, 2025), Artists Making Books: Poetry to Politics (The British Museum, Londra, 2022-2023), Multi Perspective: In a Multiple Perspective (Yarat Art Center, Bakü, 2022-23), Reflections: Contemporary Art of the Middle East and North Africa (The British Museum, Londra, 2021), Social Works (Frieze London, Londra, 2018), 4. Uluslararası Mardin Bienali (Mardin, 2018), Poetry and Exile (The British Museum, Londra, 2014), Hayal ve Hakikat (İstanbul Modern, 2011), A Dream... But Not Yours (The National Museum of Women in the Arts, Washington, 2010), Yeni Yapıtlar, Yeni Ufuklar (İstanbul Modern, 2009), Substance and Light: Ten Sculptors Use Cameras (Munson-Williams-Proctor Art Institute, Utica, 2006), 1. ve 4. Uluslararası Sanatçı Kitapları Bienali (Bibliotheca Alexandrina, 2004, 2010) ise sanatçının Türkiye ve yurt dışında katıldığı grup sergilerindendir.

Duben’in işlerinin yer aldığı koleksiyonlar arasında The British Museum (Londra), Wien Museum (Viyana), Bibliotheca Alexandrina (İskenderiye), King St. Stephen Museum (Székesfehérvár), Moscow Artist’s Book Archive (Moskova), Museum voor Volkenkunde (Rotterdam), İstanbul Modern (İstanbul), Arter (İstanbul), Zorlu Koleksiyonu (İstanbul), Center for Book Arts (New York) ve ABD, Türkiye, Japonya, Fransa ve Birleşik Krallık’taki özel koleksiyonlar bulunmaktadır.

About the Artist

İpek Duben’s educational background includes a Bachelor of Arts in philosophy from Agnes Scott College (1963) and a Master of Arts in political science from the University of Chicago (1965). She pursued doctoral studies in the same field, completing all requirements except the dissertation (ABD) by 1971. Transitioning to the arts, she studied drawing and anatomy with Robert Beverley Hale at the Art Students League in New York and furthered her education at the New York Studio School of Drawing, Painting and Sculpture between 1972 and 1976. She earned a PhD in Art History from Mimar Sinan University in Istanbul in 1984.

Duben has contributed significantly as a writer, critic, and educator. She has published critical texts on art history and contemporary Turkish art, including *Türk Resmi ve Eleştirisi: 1880–1950* (2007) and the edited volumes *Seksenlerde Türkiye’de Çağdaş Sanat: Yeni Açılımlar* (2008) and *Çağdaş Düşünce ve Sanat* (1991). Her writings, collected in *İpek Duben Yazı ve Söyleşileri 1978–2010* (SALT, 2016), offer insight into Turkey’s evolving art landscape.

Duben has held numerous solo exhibitions, notably her career retrospective *The Skin, Body and I* at SALT Beyoğlu in Istanbul (2021–22). Other major solo shows include *Angels and Clowns* (Pi Artworks, İstanbul, 2020), *In via incognita* (Pi Artworks, London, 2018), *THEY/ONLAR* (SALT Galata, 2015; *Fabrica, Brighton and Brighton Festival*, 2017), 2012 (Gallery Zilberman, İstanbul, 2012), *Extracted Objects* (Gallery Zilberman, İstanbul, 2011) and *İPEK DUBEN: A selection 1994-2009*, (Aksanat, 2009-2010).

Her work has been featured in international group exhibitions such as the 13th and the 18th Istanbul Biennial (2013, 2025), *Artists Making Books: Poetry to Politics* (The British Museum, London, 2022-2023), *Multi Perspective: In a Multiple Perspective* (Yarat Art Center, Baku, 2022-23), *Reflections: Contemporary Art of the Middle East and North Africa* (The British Museum, London, 2021), *Social Works* (Frieze London, London, 2018), 4th Mardin Biennial (Mardin, 2018), *Poetry and Exile* (The British Museum, London, 2014), *Dream and Reality* (Istanbul Modern, 2011), *A Dream... But Not Yours* (The National Museum of Women in the Arts, Washington, 2010), *New Works, New Horizons* (Istanbul Modern, 2009), *Substance and Light: Ten Sculptors Use Cameras* (Munson-Williams Proctor Art Institute, Utica, 2006), 1st and 4th International Biennale for the Artist’s Book (Bibliotheca Alexandrina, 2004, 2010).

Her works are included in the collections of İstanbul Modern; The British Museum; Arter, İstanbul; Bibliotheca Alexandrina’s Artist Books Collection, Egypt; Museum voor Volkenkunde Rotterdam; Wien Museum (in Karamustafa Import-Export Project); King St. Stephen Museum, Deak Collection, Székesfehévár, Hungary; Center for Book Arts-New York; Moscow Artist’s Book Archive; Zorlu Collection, as well as private collections across the United States, Turkey, Japan, France, and the United Kingdom.

Duben has taught and lectured at various institutions, including Sabancı University, İstanbul Bilgi University, İstanbul Technical University, Boğaziçi University, and Roosevelt University in Chicago. She lived and worked in New York from 1991 to 2001 and currently resides in İstanbul, where she continues her artistic and scholarly endeavours.

Yayınlayan Published by **GALERIST** Mesrutiyet Cad. 67/1 Tepebaşı İstanbul galerist.com.tr Metin Text **Farah Aksoy, Amira Arzık** Sergi Tasarımı Exhibition Design **Evrım Karacan** Grafik Tasarım Graphic Design **Ulaş Uğur** Fotoğraf Photography **Zeynep Firat** Sergi Ekibi Exhibition Team **Müge Çubukçu, Eceem Ümitli, Selin Akın, Elfa Aktar, Yunus Aras, Berfu Adalı, Gökhan Kelkit, Güneş Çalışkanlar** ©2025 Bu katalog İpek Duben’in, 22.11.2025-03.01.2026 tarihleri arasında Galerist’te gerçekleştirilen ‘‘70-’’ isimli sergi nedeniyle yayınlanmıştır. Tüm yayın hakları saklıdır. This catalogue has been published on the occasion of İpek Duben titled ‘‘70-’’, at Galerist between 22.11.2025-03.01.2026. All rights reserved.

İpek Duben bu serginin gerçekleşmesi için destek olan kişilere teşekkür eder:

Galerist’e bu sergi için çok güzel bir mekân sağladıkları ve süreci kolaylaştırdıkları için teşekkür ederim. Erken dönem işlerimi yeniden hayata geçirme konusundaki mükemmel çalışmaları için Amira Arzık ve Farah Aksoy’a; serginin hazırlık sürecindeki özverili destekleri için de Verda Tınmaz, Buket Alper ve Necmi Gürbüz’e teşekkür ederim.

Son olarak, kalıcı destekleri için Hakan Çarmıklı ve Alan Duben’e gönülden teşekkürlerimi sunarım.

İpek Duben thanks the individuals for their support in the realization of the exhibition:

I thank Galerist for providing a beautiful space and facilitating this show. I thank Amira Arzık and Farah Aksoy for the excellent work they have done bringing to life my early work; and Verda Tınmaz, Buket Alper and Necmi Gürbüz for their unfailing assistance in preparation for the exhibition.

Finally, my thanks to Hakan Çarmıklı and Alan Duben for their enduring support.